Gerçek

SAYI: 103 6 AĞUSTOS 1979 FİYATI: 3,5 TL. HAFTALIK SİYASİ GAZETE

Parazit Ecevit'in Savunduğu Sermayedir

- MC'nin düşmesini faşizmin demokratik yollardan düşürülmesi olarak niteliyen Ecevit, faşist milliyetçi hareketin saldırıları karşısında düştüğü aczi açıklamalıdır.
- Konya Ereğlisi'nde yaptığı konuşmada Ecevit'in yırttırdığı pankartlar arasında «Sümerbank İşçileri Aç» diye yazanı da var.

Sosyal demokrasi 19 aydır yaşadığı iktidar gerçeğine rağmen olanı biteni hâlâ daha anlıyabilmiş değil. Halkın karşısına çıkan Ecevit bugüne kadar göremediği bazı gerçekleri halkın dilinden duyunca öfkeleniyor. 19 aylık iktidarını boşa harcayan, bütün vaadlerin inkâr eden, faşistlerle uzlaşmanın yollarını arayan ve emekçilere yoksulluktan başka bir şey getirmeyen Ecevit hükümeti, yaptıklarının ve yapamadıklarının hesabını vermekten çekiniyor.

Faşizmin ve gericiliğin üzerine gitmesi, emekçi halkın sesine kulak vermesi beklenen Ecevit, hâlâ daha eski türküleri okumaya, basiretsizliğini mazur göstermek için ilericileri, demokrasi güçlerini suçlamaya devam ediyor.

Konya Ereğli'sinde «İşçiler aç» pankartından rahatsız olan Ecevit, «MHP - ÜGD Kapatılsın!» isteğinden gocunan Ecevit, arkasından kalkmış, faşistlerle komünistleri aynı kefeye koymuş; «Komünistler Parazittir» demiş.

Hâlâ daha öğrenemedi. Öğrenemediği için de başaramadı. Halka vaadlerde bulunmak kolaydır ama bu vaadlerin nasıl yerine getirileceği, kimlerle dayanışma içinde olunarak faşistlerin ve gericilerin saldırılarına karşı konulabileceği de önemlidir. Emekçilerden uzak durmakla faşizmin hakkından gelinemez.

Faşizmle komünizmi aynı kefeye koymakla da demokrat olunamaz. MC'yi düşürmekle faşizmi iktidardan düşürdüğünü söyleyen Ecevit, faşistlerin iki bine yakın cinayetine iktidarı döneminde seyirci kalmıştır. Faşizme hayırhah davrananlara, komünizmle faşizmi aynı kefeye koyanlara demokrat demezler. Hele hele komünistleri parazit olarak gösterenlere günümüzde gülerler.

Bu mantık derhal terkedilmelidir. Demokrasinin de, CHP seçmeni dahil, geniş yığınların da çıkarı bunu gerektiriyor. Bilinmelidir ki, esas parazitler, Ecevit'in korumaya çalıştığı kapitalizm batağının solucanlarıdır. Emekçilerin kanını emen sermayedir. Faşizm ise bu solucanların en rahat yaşayacakları, en derin bataklıktır.

Artık seçim hesapları içinde sapıtmanın zamanı geçmiştir. Vakit geçirilmeden faşist hareketin üzerine gidilmeli, MHP ve ÜGD kapatılmalıdır. Ecevit bunu unutturmaya, bunun için de sola çamur atmaya heveslenmesin.

Demokrasi düşmanlarına cür'et vermiyelim!

MISIR BÜYÜKELÇİLİĞİNİ BASANLARIN AMACININ PROVAKASYON OLDUĞU GÖRÜLDÜ

HANGİ KİRLİ TAŞI KALDIRSAN ALTINDAN MHP ÇIKIYOR

Gerillalara silah veren MHP'li Hacı Faruk Erden

Mısır Büyükelçiliğini bir süre önce basarak işgal eden ve elçilik görevlilerini iki gün rehin alan 4 gerillanın MHP'li bir kaçakçıyla işbirliği yaptıkları ortaya çıktı. Gerillaların amaçlarının provakasyon olduğu, Filistin davasına zarar verdikleri daha o günlerde anlaşılmıştı. FKÖ ile Türkiye arasındaki ilişkilerin olumlu yönde geliştiği, FKÖ'nün Ankara'da bir büro açmasının gündeme geldiği ve FKÖ temsilcilerinin görüşmeler için Ankara'ya gelecekleri günlerde böyle bir eylem başka türlü yorumlanamazdı.

Nitekim, 4 gerillanın silâhlarını Gebze'de bir emlâkçiden sağladıklarının polisçe saptanmış olması, Hacı Faruk Erden adlı bu kişinin silâh kaçakçılığı da yapması ve Gebze yöresinde MHP'nin örgütlenmesine malî, siyasî pek çok yönden fiilî katkıda bulunması, gerillaların amaçlarını yeterince açıklıyor. Gerillaların kullandığı klaşinkof silâhlarla, MHP'li Erden'in çiftliğinde yakalanan silahların aynı modeli olması ve seri numaralarının birbirini takip etmesi, bu durumu apaçık gösteriyor. Emlâkçilikten kaçakçılığa kadar pek çok işe bulaşmış olan MHP'li Erden'in de suçunu itiraf etmesinden sonra, bu konuda kuşkuya mahal hiçbir durum kalmamıştır.

Ilginç olan, hangi kirli taşı kaldırsan altından MHP'nin çıktığıdır. Aslında bu da artık pek şaşırtıcı değildir, çünkü MHP, Türkiye'de demokrasiye ve anti - emperyalist mücadele yürüten halklarla geliştirilen olumlu ilişkilere zarar vermek için her türlü kirli işi yapabilecek tıynettedir. MHP'nin Türkiye üzerinde döndürülmek istenen hiç bir oyunun dışında kalmadığı artık kesinlikle anlaşılmalı, demokrasinin ve emekçi halkımızın başına daha büyük belâlar getirmeden bu faşist odağın yan örgütleriyle birlikte kapatılması için gerekenler yapılmalıdır. Hayat her gün yeni kanıtlar getiriyor. Hâlâ kanıtların yetersizliğini öne sürmek, MHP'nin demokrasiyi katletmesini beklemektir ki, bu kanıttan sonra artık yapılacak bir şey de kalmayacaktır. Çünkü MHP amacına ulaşmış olacaktır. Şimdi bütün halkımızın talebi haline gelen MHP ve yan örgütlerinin kapatılması acilen gerçekleştirilmeli, pek çok olayda olduğu gibi, gerillalarla işbirliği olayında da işi örtbas etmek yoluna kesinlikle gidilmemelidir.

gerçek durum

İşadamı Doymazlığı

Hükümet çok acil ihtiyaçlar için dışalımları yapmaya başlayınca gürültü koptu. Kendilerine verilen 10 milyon dolar dövizi az bulan işadamlarımız Ecevit Hükümeti'ni koyu devletçilik yapmakla suçladılar. İstediler ki, kendilerine düşen pay daha çok olsun, hatta ne kadar döviz varsa onlara ayrılsın.

Dışalımlar için ayrılan döviz miktarı 195 milyon, bunun işadamlarına doğrudan verilen bölümü ise 10 milyon dolar.

Kopardıkları gürültü, esasında paranın tamamına konmak içindir. Hatta o kadar da değil, daha fazlasını istemektedidler. Özlüyorlar ki, hem dövizlerin tamamı onlara verilsin, hem de bu dövizleri halkın ihtiyaçlarına göre değil de, kendi keyiflerine göre harcasınlar. Diyelim halk yağ istiyor veya ilâç istiyor, onlar çiklet ya da balon getirsinler. Yani dövizler halkımızın ihtiyaç duyduğu malların alımına değil, işadamlarımıza daha çok kâr getirecek olan malların alımına harcansın.

Varını yoğunu işadamları için kullanan hükümet ise, nasıl ederim de onları gücendirmem politikasının kuyruğundan tutmuş bırakmıyor. Halbuki işadamları çoktan kararını vermişler ve seçimlerden sonra bu hükümetin düşeceğine umutlarını bağlamışlar. Buna rağmen Ecevit ve partisi cesur adımlar atmaktan, iş adamlarını gücendirmek pahasına da olsa halkın istediklerine kulak vermekten kaçıyor. İş adamlarının doymazlığı sadece ekonomik değil siyasaldır da. Bütün dövizleri, hatta Ecevit hükümetinin de başını yeseler doymazlar. Onlar ancak demokrasiyi yedikten sonra doyacaklardır.

Körlük diye tam da buna denir. İpin ucu kaçmış, 19 ay sırtüstü yatılmış, artık uyanmak için geç bile kalınmış iken körlükte inat acaba kime yarar getirir?

PARABABALARININ DERNEĞİ TÜSİAD'IN SÖZCÜSÜ BERKER:

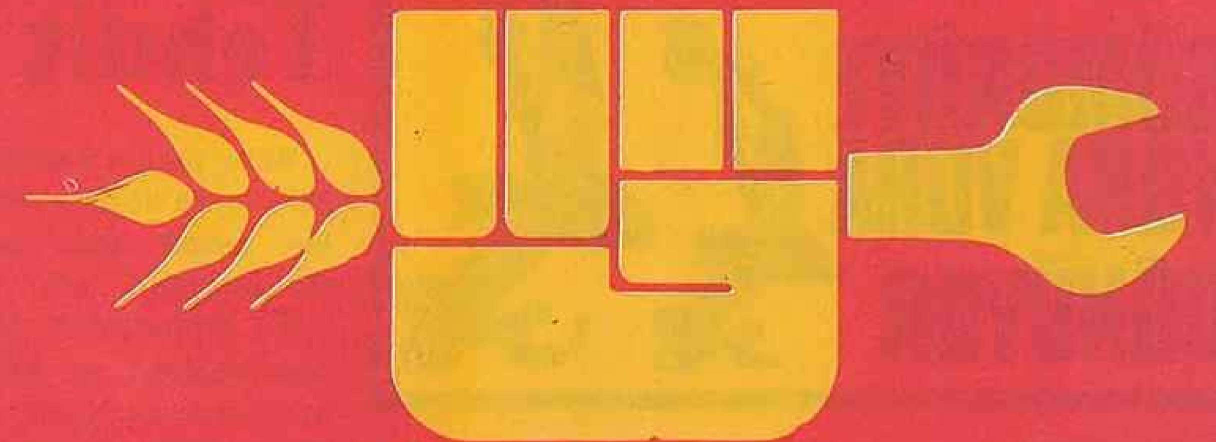
«HÜKÜMET İMF'YE BİZİM POLİTİKAMIZI YANSITTI»

- BERKER, BANKALARDAKİ KASALARIN AÇILMASINI TALİHSİZ BİR UYGULAMA OLARAK NİTELİYOR
- PARABABALARININ SÖZCÜSÜ, HALKIMIZIN SIRTINDAN MİLYONLAR VURANLARIN DÜRÜSTLÜĞÜNDEN DEM VURUYOR

Hükümetin Niyet Mektubu'nun İMF tarafından onaylanması üzerine ANKA Ajansının yönelttiği soruları yanıtlayan Feyyaz Berker, mektubun içeriğini olumlu bulduklarını belirtmiştir. Türk Sanayici ve İş Adamları Derneği TÜSİAD'ın Yönetim Kurulu Başkanlığı görevini yapan Berker, dışa bağımlılıktan kurtulma yolunun dışa açılmak olduğunu söylemiştir.

«Niyet Mektubunda yer alan tedbirlerin çoğu TÜSİAD'ın kuruluşundan bu yana savunduğu politikaları yansıtmaktadır» diyen Berker, böylece kendi ağzıyla yakalanmış olmaktadır. Her fırsatta hükümete karşı paralı ilânlarla saldırıya geçenlerin hükümete isteklerini kabul ettirme amacında oldukları ortaya çıkmıştır. Bu arada, Ecevit'in de her fırsatta çattığı bir avuç parababasının isteklerini gerçekte yerine getirmiş olduğu anlaşılmıştır. Nitekim CHP hükümeti, başından beri Tekelci sermayenin taleplerini sağlama yönünde çalışma göstermiştir.

Parababalarının sözcüsü Berker, bu arada altın kaçakçılığı olayı üzerine banka kasalarının aranmasını da eleştirmiş, kişi hak ve özgürlüklerinin çiğnendiğini belirtmiştir. Sosyalistlerin, işçi ve emekçilerin hak ve özgürlüklerinin çiğnenmesi konusunda şimdiye kadar kılları dahi kıpırdamamış, bir kereden bir kereye ağızlarını dahi açmamış olanlar, ilericilerin özgürlüklerinin kısıtlanmasını özellikle isteyen ve özgürlüklerin çokluğundan yakınanlar, kuyruklarına basılınca kişi haklarından dem vuruyorlar. Ülke için çalışan dürüst iş adamlarının itham edilmesini yaralayıcı buluyorlar. Emekçiler, parababalarının dürüstlüğü konusunda yeteri kadar bilgi ve deneye sahiptirler. Vergi kaçıranların, asgarî ücret meselesinde gürültü koparanların, ücretlerin dondurulması için yıllardır hükümetleri zorlayanların, o toz kondurmadıkları dürüstlüklerinin bir kir çıkısından başka bir şey olmadığı bellidir. Her türlü kaçakçılığın, vurgunculuğun, Mafiya ortaklığının hep bu iş adamları içinden çıktığına dair o kadar örnek var ki, Berker'in sözleri bu kirli işleri saklamaya yetmemektedir.

TÜRKİYE SOSYALİST İŞÇİ PARTİSİ

SEÇİMLERİN ÖNEMİ

Demokrasinin başlıca kurum ve kurallarından biri de seçimlerdir. Halk kitleleri, eski dönemlerden farklı olarak, demokrasinin en geri biçimlerinde bile, iradelerini açığa vurmak bakımından seçimlerden yararlanırlar.

Kuşkusuz halk yığınlarının kaderi üzerine etkin olduğu için, geniş kitleler de seçimlere ilgi duymaktadırlar. Seçimlerde kullanılan demokratik tercihler, hayatın demokratikleşmesini sağladığı ölçüde, kitleler seçimlerden ve sonuçlarından yararlı çıkmaktadırlar.

TÜRKİYE SOSYALİST İŞÇİ PARTİSİ

Emekçiler seçimlerde hem kendi siyasi tercihlerini kullanırlar, hem de kendi politik görüşlerinin propagandasını yaparak siyasal etkinliklerini genişletmeye çalışırlar. İşçi sınıfı, ve bütün ezilen sınıflar seçimlerden ve parlamentodan umudunu kesmemişse, bu, demokratik işleyişten yararlanmalı, kendi partisi aracılığıyla seçim alanlarında yerini almalıdır.

Ekim ayında yapılacak Kısmî Senato ve Milletvekili Ara Seçimleri Türkiye'de bütün toplum kesimlerinin kaderinde rol oynayacak sonuçlara yol açabilir. Ecevit hükümeti faşist saldırılar ve siyasal gericiliğin hücumları karşısında demokrasiyi savunamamış ve sürekli olarak geri adım atmıştır. Hatta öyle ki, sıkıyönetim altında seçimlere gidilmektedir. Seçimler, 19 ayda iflâs etmiş bulunan bugünkü hükümeti kurtarmaya yetmiyecek, tam tersine, sonu zaten belli olmuş olan bu hükümetin yerine yeni alternatifleri gündeme getirecektir.

TÜRKİYE SOSYALİST İŞÇİ PARTİSİ

İşte, önümüzdeki seçimleri önemli kılan da budur. Kendi elleriyle kendi sonunu hazırlamış olan Ecevit hükümetinin yerine sermaye çevreleri gerici, baskıcı, hatta faşist bir hükümeti geçirmenin hesabı içindedirler. CHP'nin inatla sürdürdüğü ve demokrasi düşmanlığına karşı eli kolu bağlı politika, onların bu hesabına yardımcı olmuştur ve olmaktadır.

O halde bize düşen, sermaye çevrelerinin ve buna bağlı olarak gerici partilerin seçim sonrasına ilişkin hesaplarını bozmak ve boşa çıkarmak olacaktır. Bunun tek yolu da, demokrasiden yana tavrımızı göstermekten geçiyor.

Ancak, CHP'nin de demokrasi yanlısı bir parti olduğu, bu nedenle ona oy verip vermiyeceğimiz sorulabilir. Bu sorunun cevabı şudur: Önümüzdeki seçimler Ecevit hükümetinin değil, demokrasinin kaderini belirleyecektir. Demokrasiyi korumanın yolu da, sol'un zafer kazanmasından, sol ve sosyalist oyların gerici partilere ağır basmasından geçer. Demokrasiyi savunamıyacağı, gerici saldırıları boşa çıkarıp emekçi hak ve özgürlüklerine sahip çıkamıyacağı açıkça anlaşılmış olan CHP artık emekçi sınıfların «umudu» olmaktan çıkmıştır ve siyasi tercihlerimizi bu nedenle sosyalist partilerden yana kullanacağız.

TÜRKİYE SOSYALİST İŞÇİ PARTİSİ

Bu kadarla da yetinmeyeceğiz elbet. CHP'nin solunda olanların seçimlere tek bir cephede katılmasını savunanlar olduğu kadar, bu birliği baltalayan ve yokuşa sürenler de vardır. İşte bunun için önümüzdeki seçimlerde desteğimizi, sosyalistlere yöneltirken, birliği savunan **Türkiye Sosyalist İşçi Partisi**'ne omuz vereceğiz. Böylece, gericiliğe karşı demokrasiye, CHP'ye karşı sosyalizme ve dağınıklığa karşı birliğe evet demiş olacağız.

Üreticiler Konuşuyor

«Her Gün Biraz Daha Açlığa İtiliyoruz»

Tarım ürünleri fiyatları son derece düşük oranlarda yükseliyor. Buna karşılık herşeyin fiyatı ateş pahası. Üreticiden düşük taban fiyatıyla alınan ürünler, şehirde üç beş misli fiyatla satılıyor. Bu olgu, bütün emekçilerin gitgide yoksullaşmasını, aracı-tefeci-vurguncu tüccar takımının ve bir avuç parababasının sürekli zenginleşmesini getiriyor. Aşağıda, domates-biber üreticisi bir aileyle yapılan görüşmeyi bulacaksınız:

Çoluk çocuk çalışıyoruz. Elde avuçta yine bir şey yok! Ne zaman insanca yaşayacak, sömürüden kurtulacağız?

GERÇEK: Merhaba, kolay gelsin!

CEVAP: Hoş geldiniz!

GERÇEK: Sizinle konuşmaya geldim. İsminizi öğrenebilir miyim?

CEVAP: İsmail Aydın.

GERÇEK: Sayın Aydın, kaç araziniz var?

CEVAP: Hiç toprağım yok. Şu gördüğünüz toprak 20 dönüm. 60 bin lira icarla kiraladım. Ben ve üç çocuğum çekip çeviriyoruz işte.

GERÇEK: Burasını kiraladığınızı söylediniz. Sizin kiranızı ve masraflarınızı karşılıyor mu?

CEVAP: Buraya 6- bin lira kira verdim. Bunun yanısıra fidesi, ilâcı, mazotu, sürmesi, yüz bin lirayı geçti. Tabiî bu parayı borç olarak şurdan - burdan sağladım. Mahsulleri satacağım da, bunları ödiyeceğim.

GERÇEK: Ürünlerinize satmak için pazar bulabiliyor musunuz?

CEVAP: Hayır, çünkü bir tarafı bilmiyoruz. Daha tarladayken bu ürünlerimizi tefeciler gelip alıyorlar. Ucuz fiyata onlara veriyoruz. Yağmur yağdığı zaman ürünlerimiz hastalanıyor, ilâç bulamıyoruz. Bulsak da karaborsa dört beş misli pahalı! Onu da alamıyoruz.

GERÇEK: Düzenden bir umut bekliyor musunuz?

CEVAP: Vallaha umudumuz vardı. O da şimdi yıkılıp gitti. Umudumuz suya düştü. MC hükümetleri gitti; bize hiç bir faydası olmadı. Ecevit hükümetine biraz bel bağladık, ama o da bizi çökertti.

GERÇEK: Taban fiyatlarının ne kadar olmasını istiyorsunuz?

CEVAP: Taban fiyatının 7-8 lira olması gerekir. Bizler aracıların eline bırakılıyoruz. Taban fiyatı tek başına çözüm değil. Hükümet bize el uzatmadıkça, bizler ölüme, açlığa terkedilip gideceğiz. Durmadan yoksullaşacağız.

GERÇEK: Size son bir sorum var- Siyasî çözüm olarak ne düşünüyorsunuz?

CEVAP: Vallahi abi, bilmiyoruz. Bu böyle giderse, halimiz yaman! Durmadan hayat pahalanıyor, işsizlik çoğalıyor. Köylüler kendi kaderleriyle başbaşa bırakılıyor. Bizim istediğimiz, emekçilerin, köylülerin hor görülmediği bir düzendir.

Güvenlik Kuvvetleri Faşistleri Kolluyor

● **ANKARA MAMAK'TA KOLLUK KUVVETLERİ FAŞİSTLERİN SALDIRISINDAN SONRA HALKA BASKI YAPTI.**

Faşistler, Ankara'nın emekçi mahallelerine sık sık saldırılar düzenlemeye devam ediyorlar. Buna karşılık kolluk kuvvetleri, saldırıya uğrayan halkı koruyacakları yerde faşist saldırganları kolluyor.

24 Temmuz akşamı faşistler Mamak-Derbent Mahallesi Bağdere istasyonunda trenden inerek mahalleye saldırdılar. Allah allah sesleriyle hücum eden 200 kişilik faşist grup, genç - yaşlı, kadın-erkek, çoluk-çocuk demeden önlerine geleni tartakladılar, dövdüler.

Böyleci saldırılara alışkın ve hazırlıklı olan mahalle halkı, kısa sürede toparlanarak faşist saldırıyı hep birlikte göğüsledi ve geri püskürttü. Yeniden banliyö trenine sığınan faşistler, tren hareket ederken halka ateş açtılar. Bu arada olay yerine gelen polis ve jandarmalar, faşistleri ele geçirmek yerine, baskına uğrayan mahalleli emekçileri küfür ve dayakla dağıtmaya giriştiler. Jandarmaların yakalayarak dövmek istedikleri yurttaşları, emekçiler jandarmanın elinden kurtararak mahalleye çekildiler.

Geceyi yeni bir baskının endişesi içinde geçiren emekçiler, güvenlik kuvvetlerinin saldırılar karşısında önlem almak yerine kendilerine yöneldiklerine belirtiyorlar. CHP hükümetinin bu ve benzeri saldırılar karşısında seyirci kaldığını, ancak saldırıların emekçilerdeki demokratik uyanışı ve anti-faşist mücadeeyi engelliyemiyeceğini dile getiriyorlar. Gerçek yüzleri ortaya çıkıp köşeye sıkıştıkça daha da azgınlaşan faşistler karşısında demokrasi güçlerinin yılmazlığı, faşistleri adım adım geriletecektir.

MAO'CU BOZGUNCULARIN YENİ BİR PROVOKASYONU

Maocular Elbistan'da Sosyalistlere Saldırdı

Mao'cuların yurt çapındaki provakasyon ve saldırıları sürüyor. Gitgide karşı-devrimci, gerici kimlikleri ortaya çıkan Mao'cular, ilerici ve sosyalistlere yurt düzeyinde düzenledikleri saldırılarla faşistlerden geri kalmıyacaklarını gösteriyorlar.

17 Temmuz günü Elbistan'da sekiz kişilik Mao'cu gurup, TÖB-DER üyesi Demokratik Merkeziyetçi öğretmen Bektaş Bostancı ve kardeşi Mahir'i taş ve sopalarla dövmek istemişlerdir. Mao'cuların saldırısına pabuç bırakmayan öğretmen ve kardeşi, gerekli karşılığı vermişlerdir. Sert kayaya çarptıklarını gören Mao'cular, olay yerinden uzaklaşmak zorunda kalmışlardır.

Amaçları ilçede bir provakasyon yaratmak olan saldırganlar, daha sonra işten dönmekte olan termik işçilerini tahrik etmek, kavga çıkartmak istemişlerdir. Tahriklere kapılmaksızın Mao'culara gerekli cevabı veren işçiler, oyuna gelmiyeceklerini göstermişler, kışkırtıcılar buradan da eli boş uzaklaşmak zorunda kalmışlardır.

Daha sonra çeşitli yerlerde gördükleri ilerici ve sosyalistlere saldırarak ilçede provakasyon yaratmaya çalışan Mao'cular, iki ilericiyi dövmüşlerdir. Bir bayan ilericiyi dövecek kadar alçalmış olan Mao'cular, halk tarafından nefretle karşılanmışlardır. İlçede olay çıkartarak burjuvazinin ekmeğine yağ sürmek isteyen Mao'cuların bu tür saldırıları, onların karşı-devrimci kimliğini her gün biraz daha gün ışığına çıkarmakta, halktan tecrit olmalarını hızlandırmaktadır.

TSİP: «Tarım İşçileri ve Üreticinin Kurtuluşu Sosyalizmdedir»

Tarım işçileri ve küçük üreticinin, yoksul köylülerin hayat pahalılığı karşısındaki acı durumu gitgide kötüleşiyor. Bir avuç aracı-tefeci, üreticiyi acımasızca sömürüyor,yok pahasına aldığını tüketiciye birkaç misli fiyatla satıyor. Tarım işçileri ise, yeterli örgütlenmeden yoksun, emeğinin karşılığını alamadan çalışıyor.

Türkiye Sosyalist İşçi Partisi Ödemiş İlçe Örgütü, kırsal kesimdeki emekçiler üzerinde yoğunlaşan sömürü ve zulmü açığa vurmak, emekçilerin mücadelesine ışık tutmak için kararlı, sabırlı bir çalışma gösteriyor. TSİP Ödemiş İlçe Örgütü, bu konudaki bildirisinde şunları söylüyor:

«Tarım işçisi arkadaş! Bütün gün kızgın sıcağın altında çalışıp çabaladığın halde emeğinin karşılığını alamıyorsun. Bu nedenledir ki, sigortasız ve sendikasız bırakılıyorsun. İşvereni, dayıbaşısı senin sırtından geçiniyor. İnsanca yaşıyacak bir ücretten ve daimi işten yoksun şartlar altında eziliyor, sömürülüyorsun. Üretici arkadaş! Bütün yıl alınteri, göz nuru döküyorsun! Vurgunu aracı-tefeci vuruyor. Sen insanca yaşama hakkından yoksun kalıyor, sömürülüyorsun.

«Partimiz iş, ekmek hürriyet kavgası veriyor. Mücadelenin en önünde yürüyor. Yoksul köylülerle işçi sınıfının birlikte mücadesi için savaşıyor. İşçilerin köylülerin oylarıyla işbaşına gelen CHP ağırlıklı hükümet, verdiği sözün hiçbirini tutmadı. Zam üstüne zam yaptı. Emekçileri canından bezdirdi. Halk düşmanı faşist canilerin üzerine gitmedi, onları daha da azdırdı.

«İnsanca yaşamak, hakkımızı almak, faşist canilerden hesap sormak ve örs değil çekiç olmak için, TSİP saflarında demir bir yumruk olalım. Umudumuz sosyalizmdedir. Bunu bilelim, öğrenelim. Çünkü yarının yöneticileri bizler olacağız.»

URFA'DA DAĞITILAN TOPRAKLAR GERİ ALINIYOR

CHP HÜKÜMETİ YOKSUL KÖYLÜLERİN TOPRAK TALEBİNİ GÖRMEZDEN GELİYOR

Türkiye'de yıllardan beri toprak reformu tartışması sürüp gidiyor. O kadar ki, seçim öncesinde çoğu partiler bunu seçim propagandasının baş maddesi yaptılar. Efendim, falan parti toprak reformunu yapamaz, ancak biz yaparız. Gelen giden bütün burjuva partilerinin bu konuda yaptığı daha çok lâf üretmek. Cumhuriyetin kurulmasından bu yana hemen hemen her hükümetin programında yer alan reform meselesi bir türlü gerçeklik kazanmadı. CHP bir zamanlar «Su kullananın toprak işleyenin» diyordu. Tabi bu topraksız köylülere verilen sahte bir umuttan başka birşey değildi.

Geçtiğimiz yıllarda çıkarılan 1757 sayılı toprak ve tarım reformu yasası ile işler az da olsa ilerlemeye başladı. Büyük toprak mülkiyetinin başında yer alan Urfa, uygulamada «pilot bölge» seçildi. Toprak mülkiyeti konusunda vereceğimiz birkaç örnek durumun vahametini göstermek bakımından yararlıdır. Urfa AP senatörü Hasan Oral, AP milletvekili M. Celâl Bucak, Devlet Bakanı Mustafa Kılıç, Şeyh Halid Gürpınar, Seyhanlı, Karakeçili, Keleşaptioğlu ve Avşar ailelerinin bu bölgede yüzbinlerce dekar arazisi vardır. Buna karşılık yüzbinlerce köylü topraksız ya da az topraklıdır.

1974 yılında başlayan reform uygulaması ile şimdiye kadar 44 köy kamulaştırılmıştır. Yaklaşık olarak 1175 aileye 176.550 dönüm arazi dağıtılmıştır. Bu rakamların, bölgenin genel kırsal nüfusuna oranı çok düşüktür. Üstelik bu uygulama sadece Akçakale ilçesinde olmuştur. Diğer ilçelerde ise bir karış olsun toprak dağıtılmamıştır. Bu arada toprak ağaları da boş durmamışlar, Akçakale ilçesinde Kürt ve Arapları birbirine düşürerek kanlı olaylara sebep olmuşlardır. Toprak ağaları kendi aralarında milyonluk fonlar kurarak yasanın iptali için hükümete devamlı heyetler göndermişlerdir. Bu arada kamulaştırmanın iptali için yerel mahkemelerde davalar açılmıştır. Amaçları uygulamayı bir an önce durdurmak, yavaşlatmak. Ağalar bir yandan bunları yaparken, kamulaştırma tazminatlarını da almayı ihmal etmemişlerdir. Böylelikle devlet hazinesinden milyonlarca lira çekmişlerdir.

Daha sonra 1757 sayılı reform yasasını anayasa mahkemesi iptal etmiş, Danıştay ise yürütmeyi durdurma kararı vermiştir. Bunun üzerine 44 köyde dağıtılan topraklar ağalar tarafından geri alınmaya başlamıştır. CHP hükümeti ise yeni toprak yasası hazırlanamadığı için, toprakların geri alınması hukuken haklılık kazanmıştır. Sonuçta toprak sahipleri, bir yandan toprak bedeli olarak para almışlar, bir yandan da köylüye dağıtılan toprakları geri almışlardır. Toprak reformunun yaygarasını yapan burjuva partilerininse, gerçekte ağaların değirmenine su taşıdıkları, şimdi daha iyi anlaşılmıştır. Olumsuz gelişmeler karşısında kayıtsız kalan CHP hükümeti de toprak ağaları ile beraber yoksul köylülerin karşısında yer almış, demokratik istekleri boğmuştur. Ancak adil bir toprak reformu mücadelesi sürecektir. Bu kaçınılmazdır. Demokratik taleplere sırt çevirmek CHP hükümetine yarar getirmez, kendisini tecrit eder. Yapılacak olan ilk elde yeni bir yasa ile süratle kamulaştırmaya başlamaktır. Yoksul, topraksız köylüler bunu bekliyor ve bu yönde mücadeleye hazırlanıyor.

Genel-İş Çatalağzında Grev Kararı Aldı

BELEDİYE İŞÇİLERİNİN EKONOMİK, DEMOKRATİK MÜCADELESİ YAYGINLAŞIYOR

Belediye işçilerinin sendikal mücadelesi DİSK çatısı altında gelişiyor, yaygınlaşıyor. Sendikanın Karabük Belediyesi grevi sürerken, şimdi de Çatalağzı Belediye'sinde yine Genel-İş üyesi işçiler grev hazırlığı içindedirler.

Toplu sözleşmeden doğan uyuşmazlık nedeniyle Genel-İş'in Çatalağzı Belediyesinde aldığı grev kararı genel merkezce de onaylanmış bulunmaktadır.

Karabük'te ise, 403 işçi bir haftadır grevde. Belediyenin altı aydır ödemediği 18 milyon liralık ücret farkı nedeniyle greve giden işçiler, alacakları ödeninceye kadar mücadelede kararlıdırlar.

Yarımca Gazal Tesislerinde Grev

Yarımca bölgesinde tüpgaz üretimi yapmakta olan GAZAL işyerinde 550 işçi greve geçmiştir. Otomobil-İş Sendikasına bağlı işçiler, toplu sözleşme görüşmelerinde işverenle bir anlaşma olmayışı nedeniyle greve gitmişlerdir. «Haklarımızdan hiçbir fedakârlıkta bulunmayacağız» diyen sendika yetkilileri, işverenin çıkardığı güçlükleri aşıncaya kadar mücadele edeceklerini belirtmektedirler.

Fıyatların ateş pahası olduğu bir dönemde ücretlerin dondurulmasını isteyen patronlar karşısında grev mücadelelerinin yükselmesinden doğal bir şey olamaz. İşçiler, sermayenin artan fiyatlarla saldırısı karşısında sessiz kalamazlar. Ücretlerin yükseltilmesi doğrultusundaki mücadele, işçi sınıfının güncel mücadelelerinin bir parçasıdır.

Gerçeğe mektup

— Eskişehir'de otel işçilerinin direnişini röportaj havasında yansıtan bir şiiri sunuyoruz —

Otogarın çıkışında işçiler
Çocukları, eşleriyle sıralanıp
Açtılar bayrakları, pankartları.
Greve gidecekler
Burjuvalar, patronun sözcüleri
Gidemezsiniz diyor
Görün işte dediler otel işçileri
Biz düşman mıyız, dediler
Grev yasal hakkımız
Ve süslediler alanı.
Kuşattılar oteli
Almak için haklarını.

Grev var şimdi orda
Nasırların ödülünü kazanmak için
Gözler kahırlı
Gözler sevinçli, gözler yaşlı
Geçmekte günler
Sabırla sürmekte direniş
Patrona
Zengine
Sömürüye ders vererekten.

Günlerden ne? dedi yaşıl kadın
Sekiz dedi ordakiler hep birden
Yüzlerde günlerin
Ayların yılların
Hayatın acısı,
Açlığa, susuzluğa
Yılların koyduğu kambur
Atılacak mı?
Bugün günlerden sekiz
Kazanacak mıyız?
Görüşmeciler var
Kavgacı onlar gibi, yoksul
Ve onlarla omuz omza
Zulme, sömürüye, çiğnenmeye karşı
Geliyorlar
Koltuklarında sigara, ekmek, çayla,
Şehrin yollarından
İşyerlerinden, okullarından
Tarlalarından kopup gelenler var
Ellerinde serinleten buzlu su
Yüreklerinde korla.
DUR diyor polis kordonu
Su getirdik, diyor onlar, ekmek getirdik
Vermeliyiz kardeşlerimize mutlak.

Dayanın diyorlar, direnin
Sizinleyiz, bu bizim de kavgamız
Kazanacağız
Kazanmak zorundayız
Kazanmak hakkımız.

Az ilerde işyerinden
Yaşlı uzun söğütler var
Gölgesi koyu
Gölgesinde kalabalığı serinleten söğütler
Kalabalığın gönlü işçilerledir
Otel işçileri yalnız değil!

Caddenin önünde ve sonunda polisler
Ve otobüs dolusu
Gözdağı kol geziyor.
Beyaz önlüklü kadın, sözcü kız
Elinde pankart yükselen Pala
Omuz silkiyorlar
Dimdiktir umutları
Ve ellerindeki DİSK'E EVET yazısı.

İş-ekmek-hürriyet
Direniliyor
Güzel günlere, haklı günlere
Güveniliyor geleceğe
İnanıyorlar, bir gün
Bulacak sömürü nihayet!

Rahmi TEPE

MHP ÜGD KAPATILSIN MİTİNGİ YAPILIYOR

● **DİSK VE TÜRK-İŞ'E BAĞLI SENDİKALARIN, GENÇLİK, KADIN VE MESLEK ÖRGÜTLERİNİN ORTAKLAŞA DÜZENLEDİKLERİ MİTİNG 18 AĞUSTOS'TA İZMİT'TE YAPILACAK.**

Aralarında DİSK ve TÜRK-İŞ'e bağlı GENEL-İŞ, YOL-İŞ gibi sendikaların ve SGB-İGD GENÇ-ÖNCÜ'nün de bulunduğu 30'u aşkın demokratik örgüt ve sendika 18 Ağustos Cumartesi günü «MHP ÜGD KAPATILSIN» adı altında bir miting ve yürüyüş düzenlediler.

CİHAN ÖZARI (Aster-İş) AHMET ÇETİNKAYA (Petrol-İş) CENGİZ UZUNER (SGB) MÜSLÜM GÜLER (İGD), NECATİ BÖĞÜRCÜ (Genç, Öncü)'den oluşan tertip komitesi, basına yaptığı açıklamada, Kocaeli Emniyet Müdürlüğüne 1.8.1979 tarihinde başvurunun yapılarak yasal işlemlerin tamamlandığını belirtti. Tüm örgütlerin yoğun olarak hazırlandığı mitingin slogan ve pankartlarının ortak olarak saptandığı belirtildi. Anti-faşist, anti-emperyalist tüm demokrasi güçlerini mitinge katılmağa çağıran tertip komitesi, çalışmalarını aralıksız olarak sürdürüyor.

GERÇEK İzmit Muhabiri
CENGİZ UZUNER
1.8.1979

Nijerya'nın İngiliz Emperyalizmine Tokatı

● NİJERYA HÜKÜMETİ İNGİLİZ PETROL ŞİRKETİNN ÜLKEDEKİ TÜM ÇIKARLARINA EL KOYDU, PERSONELİN 1 AY İÇİNDE ÜLKEYİ TERKETMESİNİ İSTEDİ

İngiltere'de soğuk savaş cadısı diye adlandırılan Margaret Thatcher'in başkanlığa gelmesi bu ülkenin gizli gizli yürüttüğü ırkçıları destekleme politikasını açıktan yapmaya başlaması sonucunu verdi. İngiliz BP petrol şirketinin ırkçı Güney Afrika Cumhuriyetine petrol satmaya başlaması üzerine Nijerya hükümeti bu şirketin Nijerya'daki faaliyetine son vererek şirketin tüm çıkarlarına el koydu ve personele Nijerya'yı terk için 1 ay mühlet verdi. Bu BP şirketine ve dolayısıyla İngiliz emperyalizmine indirilmiş büyük bir darbedir. Çünkü bu şirketin bir yılda çıkardığı petrolün sekizde biri Nijerya'da çıkarılmaktaydı. Kararı öğrenen soğuk savaş cadısı Thatcher'in çok öfkelendiği belirtilmektedir.

HİTLER FAŞİZMİ SIRASINDA 200 BİN KİŞİYİ ÖLDÜREN

«NAZİ KASABI» DR. MENGELE PARAGUAY'DAN ÇIKARILDI

İkinci Dünya Savaşından önce Almanya'da iktidara gelen ve dünyayı savaş ateşinin içine atan Hitler faşizmi sırasında milyonlarca insan «üstün Alman ırkına mensup olmadığı için» Komünist olduğu için, Faşizme karşı olduğu için toplama kamplarına atılmış ve gaz odalarında, çeşitli işkenceler altında katledilmişlerdi. Bu arada bir çok manyak doktor müsvettesi insanlar üzerinde vahşi deneyler yapmışlar, tutukluları bayıltmadan ameliyet etmişler, kollarını, bacaklarını kesmişler, böbreklerini çıkarmışlardı.

İşte «Doktor» Mengele bu manyak faşistlerden biriydi ve ünlü Ausvitç toplama kampında görevliydi. Şimdiye kadar Paraguay'da saklanan Mengele'nin ikiyüz bin insanın ölümünden şahsen sorumlu olduğu bilinmektedir. Paraguay hükümeti şimdi bu caniyi sınır dışı etmiş bulunuyor. Şu anda nereye gittiği bilinmemekle birlikte Mengele'nin adaletin elinden kurtulamayacağı çok açık.

Açlık 200 Milyon İnsanın Hayatını Tehdit Ediyor

● AFRİKA'DA HER YIL BİN KİŞİDEN 137'Sİ BESİN YETERSİZLİĞİNDEN ÖLÜYOR
● BENGALDEŞ'TE 1974'TEN BERİ 800 BİN İNSAN BESİN YETERSİZLİĞİNDEN ÖLDÜ
● AÇLIĞIN ÖNÜ ALINAMADIĞINDA, 2000 YILINA KADAR 200 MİLYON İNSAN ÖLECEK

Açlık bugün insanlığı, özellikle de azgelişmiş ülkeleri tehdit eden başlıca tehlikelerden biri haline geldi. Emperyalist ülkeler, sömürdükleri ve bölgesel savaşlarla birbirine düşürüp silâhlandırdıkları geri kalmış ülkelerin açlık tehlikesini daha da derinleştirmektedirler.

Birleşmiş Milletler Gıda ve Tarım Örgütü'nün Roma'daki toplantısında, toplantı başkanı Edoardo Sauma, 4 milyar insanın yaşadığı yeryüzünde 500 milyon insanın hayatını «insanlık dışı» koşullarda sürdürdüğünü belirtmiştir. Ayrıca 1,5 milyar insanın da yakın bir gelecekte tümüyle ayni koşullara sürüklendiğini açıklamıştır.

Afrika ülkelerinde, Asya'nın geri bölgeleriyle Latin Amerika ülkelerinde açlığın insan hayatını tehdit eden başlıca tehlike olmaya devam ettiği de açıklanan toplantıda, sanayileşmiş kapitalist ülkelerin sorumsuzluğuna da değinilmiştir. Dünya nüfusunun dörtte birini oluşturan bu ülkeler, dünya tahıl üretiminin yarısını tüketmektedirler. Öte yandan bu ülkelerde hayvanların tükettiği tahıl, 1,5 milyar insanın yaşadığı Çin ve Hindistan'da insanların tükettiğinden daha fazladır.

Emperyalizmin insanlığı her gün biraz daha yaygın bir açlık tehlikesiyle karşı karşıya bıraktığı, gözler önünde gerçekleşen bir olaydır. Emperyalist ülkelerin sömürü ve azgın iştihaları uğruna her yıl yüzbinlerce insan hayatını yitirmektedir. Öte yandan, açlığın en büyük kurbanı olan çocuklar ise, geri kalmış ülkelerde yığınlar halinde ölümlerini beklemektedirler.

İşte açlıktan perişan bir halde ölümü bekliyen milyonlarca çocuktan ikisi.. Emperyalizm, onları son lokmaarına kadar sömürüyor, azar azar öldürüyor

İmparatoriçenin Hayalleri!

"Bir Gün Tahtımıza Döneceğiz,,

Celladın karısı kocasının tahttan düşmesi, oğlunun ise bir daha asla tahta çıkma imkânına kavuşamıyacağını bilmenin cinneti içinde Mersika'da saçmalıyor.

İran'ın eski celladı Rıza Pehlevi'nin karısı, imparatoriçe eskisi Farah Pehlevi bir İspanyol gazetesine demeç vermiş. Celladın karısı şunları söylemiş:

«İran için yapılacak her şeyi yaptık. Vicdanım rahat. Halkımı seviyorum. İran'da hükümdarlığımız sırasında inşa edilen okullar, halkın refahı için yaptırılan sayısız kurumlarla bunu kanıtlayabilirim.»

Ve ilâve etmiş Farah hanım:

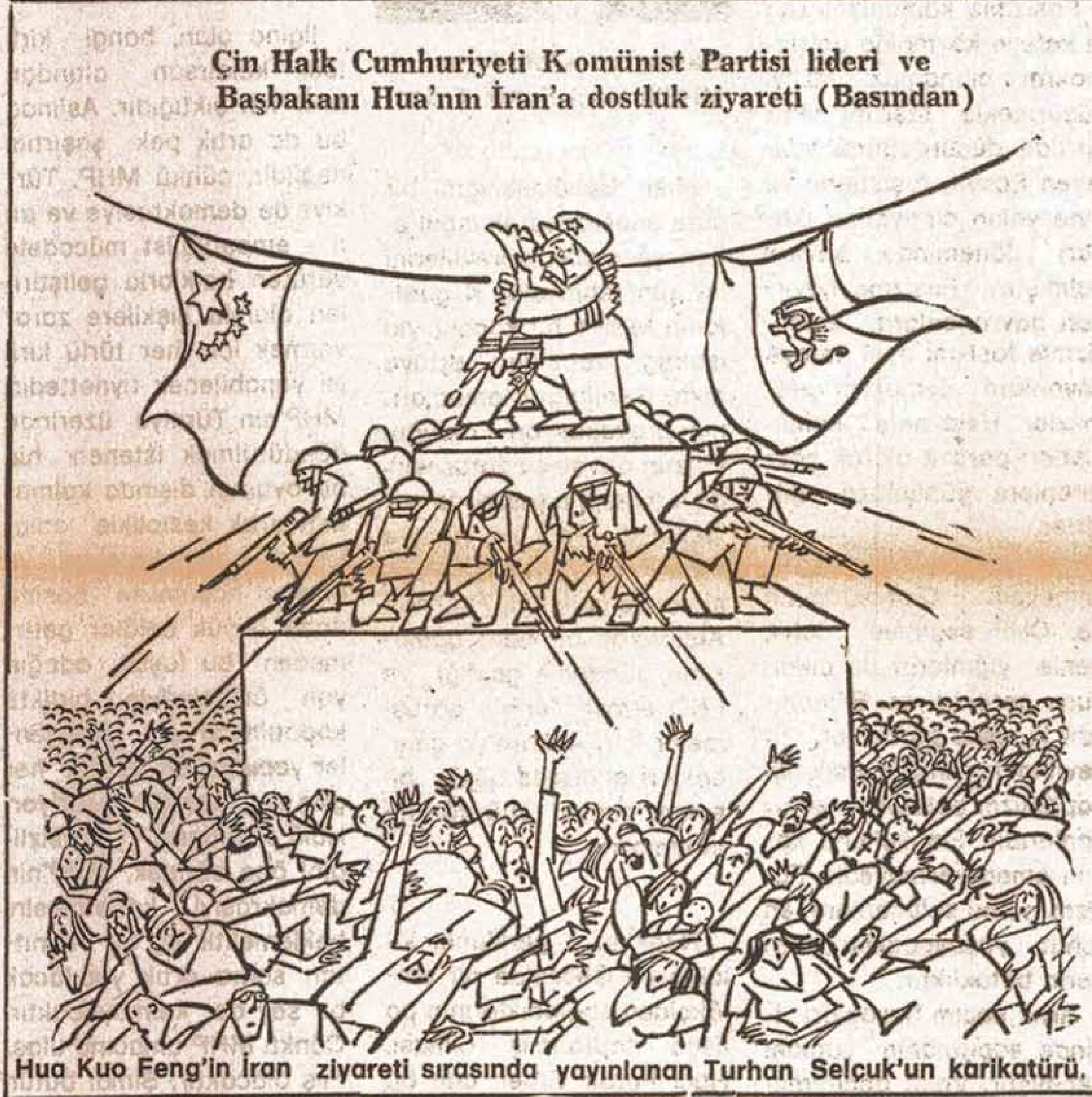
«Tahran'da bize ait meşru mevkiyi işgal etmek için hepimizin İran'a döneceğinden emin olduğumu bilmenizi isterim. Kanun ve adalet bizim tarafımızdadır. Ve yarın ne olacağından bir an bile kimsenin şüphesi yoktur.»

Küstahlığın bu kadarı görülmüş mü? Hiç olmazsa otur, sesini kes, Şah döneminde üç yüz bin yurtsever işkenceler altında ve idam sehpalarında öldürüldü. Bir avuç haramzade yağ-bal içinde yüzerken, halkın çektiği yoksulluk hesaba sığmaz bir dereceye varmıştı. Zaten böyle olmasa milyonların nefretini nasıl kazanabilirdiniz. İran halkı, sizi alaşağı ederken öylesine yekvücut idi ki, o meşhur ordunuz SAVAK'ınız, ardınızdaki emperyalizm bile para etmedi.

Yalnız Farah bir konuda çok haklı. Tahran'da kendilerine ait meşru mevkiyi işgal edeceklerinden eminmiş. İran halkına köleliği layık görenlerin Tahran'daki meşru yerleri infaz mangasıın karşısıdır. Ve Farah'ın da dediği gibi bir gün o mevkiye kavuşacaklarından hiç kimsenin şüphesi yoktur.

Çin'in Maocu Yöneticileri İran'dan Özür Diledi

Mao'cu Çin yöneticileri İran hükümetinden özür dilediler. Bu özürün nedeni İran halkının Şah'a karşı mücadelesi kanla bastırılmak istenirken Çin Devlet Başkanı Hua Kuo Feng'in İran'ı ziyaret etmesi. Bilindiği gibi Mao'cular tüm dünyada gerici bir politika izliyorlar. Emperyalizmle iş birliği yapıyorlar. Onlar İran'da Şah'ın devrilmesini istemiyorlar. Çünkü Orta Doğu'da emperyalizmin çıkarları sarsılırsa, bölge halkları anti - emperyalist sistemle olumlu ilişkiler kuracaklardı, bu ise Mao'cuların işine gelmiyordu. Mao'cular emperyalizmin tüm gerici askeri anlaşmalarını savunuyorlar. ABD'nin uzak doğudaki ve Avrupa'daki askeri üslerinin varlığından memnunluk duyduklarını gizlemiyorlar. Onlar sosyalizmin gelişip yayılmasını engellemesi için emperyalizme tam destek sağlıyorlar. İşte İran Şahını desteklemeleri ve gösteriler kanla bastırılırken onun elini sıkmaları buradan kaynaklanıyordu. Şimdi ise İran halkında uyandırdıkları nefreti görüp telaşlanıyor ve kendilerini affettirmek istiyorlar. Bir yandan da İran'daki dinci hareketi acaba sosyalist sisteme ve Sovyetler Birliği'ne karşı kullanabilir miyiz diye ince hesaplar içindeler.

Hua Kuo Feng'in İran ziyareti sırasında yayınlanan Turhan Selçuk'un karikatürü.

ABD'de Oto Sanayii Çöküş Halinde

PETROL SORUNU KAPİTALİZMİ SARSIYOR

● SATILAMAYAN MİLYONLARCA ARABA BİRİKİNCE 45 BİN İŞÇİYE YOL VERİLDİ

Petrol fiyatlarının artması ve giderek petrol bulmanın zorlaşması kapitalist ülkelerin sanayilerini sarsıyor. Örneğin Amerika Birleşik Devletlerinde oto sanayii çok kötü bir durumda. Fabrikaların elinde imal edilmiş ancak satılamayan milyonlarca araba var. Korkunç bir tüketime şartlandırılan ve bir ailede birkaç araba bulunan Amerika da artık bu değirmenin suyunu bulamıyor. Benzinsizlikten arabasını kullanamayan Amerikalı yeni araba almaya yanaşmıyor. Az benzin kullanan küçük Avrupa ve Japon arabalarını tercih ediyor. Bu yüzden Amerikan oto sanayii büyük bunalıma girmiş bulunuyor. Otomobil firmaları şimdiye kadar 45 bin işçiyi işten çıkardılar. Yıl sonuna kadar bu sayının artmasından korkuluyor.

SERMAYENİN UMUDU İŞÇİ DÖVİZLERİNDE

● MÜEZZİNOĞLU EKONOMİK DARBOĞAZDAN ÇIKIŞ YOLUNU İŞÇİ DÖVİZLERİNDE GÖRÜYOR
● YURTDIŞINDAKİ İŞÇİLERE GÜVENEREK DÖVİZ VARLIĞINDAN SÖZ EDEN ECEVİT, İŞÇİLERİN SORUNLARI KARŞISINDA SUSUYOR
● YURDA İZİNLİ GELEN İŞÇİLERE GÜMRÜKTE CEHENNEM AZABI ÇEKTİRİLİYOR

Parababaları kredi darlığından, döviz yetersizliğinden habire yakınıyorlar. Onların kredi ihtiyacını karşılamak için varını yoğunu seferber eden CHP hükümeti ise, yurtdışındaki işçilerin getireceği dövizlere bel bağlamış durumda. Ecevit darlığın dövizlerle aşılacağını müjdelerken, Maliye Bakanı Müezzinoğlu da gelecek dövizlerin çetelesini tutmakla meşgul. Ama işçilerin sorunları neler, yurtdışında hangi güçlüklerle karşılaşıyorlar, ondan geçtik, gümrükte çektikleri sıkıntılar nelerdir, seçme - seçilme hakları konusunda neler yapılmıştır? Hükümet yetkililerinin bu konularda ağzını bıçak açmıyor.

Başbakan Ecevit seçim gezisine çıktığı bölgelerde, «dövizimiz var, piyasayı yakında varlığa boğacağız.» diyor. İhracat gelirlerinde kayda değer bir artış olmadığına göre, şu güvenilen döviz kaynağı nedir? Elbette yurtdışındaki işçilerin alınteri birikimidir.

Müezzinoğlu ise, «bu yıl 1 milyar 410 milyon dolarlık işçi dövizi rekorunun kırılacağını» övünerek açıklamaktadır. İşçiler, binbir yoksunluk içinde yemeyip içmeyip yurda para getirirken onlar da bununla övünmektedirler. Öte yandan bu olumlu sonucun devalüasyonlarla sağlandığını beliten Maliye Bakanı, İzmir'deki basın toplantısında zafer kazanmış olmanın edasıyla konuşmaktadır. Ancak bu devalüasyonların işçi sınıfımıza ve emekçi halkımıza nelere mal olduğunu hiç söylememektedir.

Yurt dışındaki işçilerimiz, gümrük kapılarında didik didik aranırken, kendilerine her türlü güçlük çıkartılırken, Başbakan ve Maliye Bakanı bu sorunların hiçbirinden söz etmemektedirler. Ekonomiye soluk aldıran işçiler, gümrükten binbir güçlükle geçtikten sonra da rahat bir soluk alamamakta, tatilini benzin kuyruklarında geçirmektedir.

Döviz darboğazını aşmakla övünenler, biraz da işçilerimizin sorunlarına getirdikleri çözümlerle övünmelidirler. Ancak burjuvazinin bu konuda kendiliğinden birtakım adımlar atmasını beklemek bir hayaldir. Bu işçiler, Türkiye'nin ekonomik yükünü omuzlamış olsalar da bu böyledir. Yurt dışındaki işçilerimiz, ülkemizde verilmekte olan demokrasi mücadelesinin kendi somut sorunlarını da kapsadığın görmeli ve bu saflardaki etkin yerini almalıdır.

«Baba»yı Kaçırma Komedisi

Gazetelerin «Türk Mafyasının Babası» diye tanıttıkları, kaynağı «meçhul» büyük bir servet sahibi olan milyoner «işadamı»nın kaçırılması olayı, bu marifeti beceren üç kişinin suçüstü yakalanmalarıyla noktalandı. Yakalanan üç kişiden ikisi «Vatan Partisi» üyesi olduklarını, diğeri ise bu partinin sempatizanı olduğunu açıklıyordu. «Baba»yı kaçıran ve 70 milyonluk fidye karşılığı serbest bırakacaklarını söyleyen üç ahbap çavuştan b i r i aynı zamanda DİSK'e bağlı Tekstil sendikasının Bakırköy şube başkanıydı.

Gerici - faşist güçler gökte ararken yerde buldukları bu fırsatı elbette büyük bir şevkle istismar edeceklerdi ve nitekim zaman geçirmeden olayın üzerine atıldılar. MHP köşeye sıkışmışken, dikkatleri dağıtmak için bundan daha iyi fırsatı doğrusu zor bulurlardı! Hele hele, MİSK yöneticileri silahlı çete kurmak suçundan yargılanırken, DİSK'e bağlı bir sendikanın şube yöneticisinin karıştığı bu olay, faşistlere arayıp da bulamadıkları cinsten bolca malzeme sağlıyordu. Gerçi olay duyulunca Tekstil sendikası Genel Merkezi sözkonusu kişiyi sendikadan ihraç etti. Gerçekten de hiç bir aklı başında kişinin bu olayın DİSK'ten kaynaklandığını iddia etmesi mümkün değildi ama, gerici-faşist güçler kafa bulandırmak için bu fırsatı sonuna kadar kullanmaya çalıştılar.

Sözkonusu VP adlı «Doktorcular Kulübü»nün Başkanı da yaptığı basın toplantısıyla işe çeşni katıyordu.

Olayın sanıkları, bu marifeti «kişisel yararları» için yaptıklarını belirtirlerken, «Kulüp» başkanı, bu işi kişisel yarar için yaptıklarını sanmadığını beyan ediyordu. Ona göre, bunu yapanlar «işçi sınıfının öncüsü» olan kişilerdi!

Adam kaçırıp fidye istemenin anarşist ve maceracı karakteri bir yana, bu üç ahbap çavuşun giriştiği eylemde seçtikleri kişinin gangsterlik dünyasında şöhret yapmış biri olması, «proletarya sosyalizmi» türküsünü çağırarak lumpenleşmenin çarpıcı bir örneğidir. Üstelik de bir lumpeni kaçırıp onun çetesinden fidye istemeye kalkışan diğer lumpen çetesi öylesine zavallı ve kendisine atılan oltaya kolaycacık takılmış ve Doktor'un kullandığı bir terimle «zokayı yutmuştur». Ondan sonra da polise verdiği ifadede, karşı lumpen çetesinin kendilerine «kelek yaptığını» katıksız bir lumpen ağzıyla açıklamıştır.

Özetle, bu olayın siyasal literatürde adı yoktur, fakat halk diliyle nitelendirilmesi mümkündür! Bunun da adı soytarılıktır.

Bitlis'te Miting Sonrası Operasyon

Ecevit'in seçim yasakları öncesinde jet hızıyla yaptığı göstermelik temel atma törenleri sona erdi.

Burjuva düzeninde iktidardaki siyasal partilerin gövde gösterisi olmaktan öteye gidemeyen ve artık hiç bir inandırıcılığı kalmayan bu törenlerde, bu kez, kitleler Başbakan'ın karşısına acil anti-faşist ve demokratik taleplerle çıktılar. **Faşizme Geçit Yok, Kahrolsun Faşizm, MHP - ÜGD Kapatılsın, Türkeş Hapse Atılsın** sloganları tekrarladılar. Bu sloganlar, MHP'ye karşı tavizci yol izleyen Ecevit'in hiç de hoşuna gitmedi.

Ama Ecevit'i asıl sinirlendiren Bitlis töreni oldu. Bitlis'de kitleler ulusal demokratik taleplerini dile getirdiler. Evrensel ve aynı zamanda somut bir talep olan Halklara Özgürlük istemini öne sürdüler. Bu sloganlar sayın Ecevit'i pek sinirlendirmiş olacak ki, miting sonrasında Bitlis'de bir seri operasyon başladı. TÖB-DER, DDKD binaları basıldı, orada bulunan 22 kişi mitingde «yasak slogan» attıkları iddiasıyla gözaltına alındı. 14 kişi tutuklandı. TÖB-DER, DDKD ve DHKD şubeleri süresiz kapatıldı.

Böylelikle, güya düşünce ve konuşma özgürlüğünü savunan Ecevit ve onun yönetimi, sloganlara da yasak koyarak, halkın ağzına nasıl da kilit vurmak istediğini gösterdi.

Ulusal demokratik taleplere karşı bu denli şiddetli saldırıya geçenler, kitlelerin bir mitingde slogan söylemesine bile tahammül edemeyenler, hangi yüzle hangi demokrasiyi savunabilirler?

Kaldı ki, o törenler, CHP'nin düzenlediği mitingler değildir. CHP mitinglerine, CHP'ye karşı olanların gidip slogan söylemeleri normal değildir, fakat resmi bir mitingde kitlelerin gidip Başbakandan ya da diğer yetkililerden hesap sorması bile mümkündür.

Sendika Geri Adım Attı Ama..

Soda İşçilerinin Mücadelesi Bitmedi

Soda işçileri Ankara Yürüyüşü sırasında

- **PETKİM-İŞ SENDİKASI YÖNETİCİLERİ İŞVERENE BOYUN EĞDİ**
- **İŞYERİNDEKİ FAŞİST KOMANDOLAR ATILMADIĞI SÜRECE İŞÇİLER İŞBAŞI YAPMAMALIDIR**

Uzun bir süredir kamu oyunun dikkatlerini üzerinde toplayan ve demokratik kuruluşların etkin desteğini sağlayan Mersin Soda işçilerinin direnişi, sendika yöneticilerinin imzaladığı toplu sözleşmeden sonra sona ermiş görünüyor. Ancak, sözleşme sonuçları, Petkim - İş yöneticilerinin teslimiyetinden başka bir anlam taşımıyor.

İşçilerin 1,5 yılı aşkın bir süredir verdikleri mücadelenin başlıca hedeflerinden biri, işyerine yerleştirilmiş bulunan faşist komandoların işyerinden sökülüp atılmasıydı. Oysa toplu sözleşmede bu konu somut biçimde ele alınmadı. Silâhlı 250 kişilik faşist güruh halen fabrikada terör estiriyor. İşçiler fabrika yöresine yaklaşamıyorlar bile. Özellikle işçiler içindeki ileri unsurlar, faşistlerin boy hedefi durumunda.

Öte yandan imzalanmış bulunan toplu sözleşme, genelinde işverenin çıkarlarını yansıtıyor. İşçiler bu yönden de mağdur edilmiş bulunuyorlar. Toplu sözleşme maddelerinin henüz tüm yönleriyle açıklanmamış oluşu da birtakım olumsuzlukların varlığı konusundaki kuşkuları artırıyor. Sendikanın Mersin Şube yöneticileri ortalarda görünmüyor ve sendikayı işçilere kapalı tutuyorlar.

Tek tük işbaşı yapan işçiler ise, henüz yeterince politize olmamış, direnişin anlamını bütün boyutlarıyla kavrayamamış olanlardır. İşçilerin büyük çoğunluğu işbaşı yapmak istemiyorlar. Sendikanın kendilerini sattığı kaygısı içindeler. Faşistlerin işyerinden uzaklaştırılmadığını gören önemli sayıda işçi ise istifa etmiştir.

Petkim - İş Sendikası yöneticileri, bu uzun ve şanlı mücadeleyi teslimiyetle sonuçlandıramazlar. İşçi sınıfı ve demokrasi güçleri, böylesine bir hatayı affetmiyeceklerdir. Görünüşe bakılırsa, soda işçilerinin mücadelesi bitmiş değildir. Mücadele sürecek, işçiler, ilerici kamuoyunun tasvibini kazanan direnişleri sonunda yenilgiyi kabul etmiyeceklerdir. Sendika yöneticileri, işçilerin aleyhine yapılmış bir toplu sözleşmenin sorumluluğundan kurtulamıyacaklarını, soda işçilerinin ve tüm demokrasi güçlerinin bu konuda hesap soracağını bilmelidirler. Soda işçilerinin elleri sendika yöneticilerinin yakasındadır, teslimiyetçiliğe boyun eğmiyeceklerdir.

YENİ BİR İŞ CİNAYETİ DAHA

KAZAN PATLAMASINDA BİR İŞÇİ ÖLDÜ DÖRDÜ AĞIR YARALANDI

Gün geçmiyor ki iş kazası altında bir işçi can vermesin, birkaçı sakatlanmasın! Gün geçmiyor ki, onlarca aile, iş cinayetleri sonunda açlık ve yoksullukla pençeleşmek zorunda kalmasın!

İşte, geçtiğimiz günlerde, İstanbul Dikilitaş'ta bir ekmek fırınında kazan patlaması sonucu bir işçi hayatını yitirdi, dördü ağır yaralandı. İşverenin ihmali nedeniyle meydana gelen patlamadan sonra emniyet görevlilerinin bomba ekibi göndererek araştırma yaptırması ise son derece şaşırtıcı. Sonunda olayın iş kazası olduğuna kanaat getirilerek işin geçiştirilmesi de bir o kadar şaşırtıcı. Gerçekte en az bomba olayları kadar tehlikeli ve ondan daha yaygın olan bu tür patlamaların suçlusu olan ve her yıl yüzlerce işçinin hayatını yitirmesi, binlercesinin sakatlanmasına yol açan işverenler hakkında doğru dürüst bir işlem yapılmaması, işverenlerin sorumsuzluğunu artırmaktadır. Oysa iş hayatındaki, işyerlerindeki bu anarşinin de hesabı sorulmak gerekmez mi?

Satı Yavuz hayatını kaybetti. Rıza Keser, Aziz Şahin, Osman Köse, Mehmet Toros ağır biçimde yaralandı. Bu cinayetin sorumlusunu işverenden başkasında aramak gülünç değil de nedir? Her gün bir yenisiyle karşılaşılan iş cinayetleriyle aktif mücadele etmek, demokrasi güçlerinin ve sorumluların başlıca görevleri arasındadır. İş kazası deyip geçmemek, işverenin ihmallerini cezalandırmak gereklidir.

GERÇEĞİN DİLİ

Mafiya ve İşadamlığı

Kapitalizmin özünde tepeden tırnağa bir vurgun ve soygun düzeni olduğunu söylemekten tüm sosyalistliklerin dilinde tüy bitti. İlerici basının yolsuzluklar konusundaki belgelere dayalı pek çok açıklaması da bu gerçeği sık sık doğruladı. Kaçakçılığın, karaborsacılığın, üçkâğıtçılığın, her türlü soygunculuğun, aslında kapitalizmin bir ürünü olduğu, kapkaççı kapitalist düzene karşı mücadele verilmeksizin bunların önlenemiyeceği tüm emekçilerce görülmeye başlandı.

Ancak, burjuvazi her türlü sömürüsünü meşrû bir görünüşle gizlemek için elinden gelen çabayı gösterir. Arada bir de, yolsuzlukların, üzerine gider görünerek, meşrû olmayan kazanç yollarıyle mücadele edildiği izlenimi yaratılır.

Son günlerde bir «Baba» olayı kapladı basını. Mafiya'nın Türkiye kolunun şefi olduğu açıklanan ve Baba namiyle anılan bu adamın ayni zamanda işadamı olduğu yazılıp söyleniyor. Adının pek çok kaçakçılık olayına karıştığı, ancak hakkında hiçbir kanıt bulunmadığı ve emniyette dosyasının olmadığı belirtiliyor. Mafiya'nın uluslararası ve yasadışı bir örgüt olduğu, kapitalizmin, tekellerin kirli işlerini gördüğü bilinmektedir. İşadamı geçinen bir kimsenin aynı zamanda Mafiya Baba'sı olduğuna ilişkin bunca yaygın söylenti varken hakkında hiçbir yasal işlem yapılmadığı da gözlerden kaçmıyor. Peki nerede kaldı, meşrû ve yasal olmayan kazanç yollarının tıkalı olduğu? Nerede kaldı, dürüst işadamlığı? Ve nerede kaldı, en küçük hırsızlık olayını açığa çıkardığında manşetlere geçen, madalyalar takılan polisin kahramanlığı?

Kapitalizmin yasalarının kimlere karşı işletildiğini bu olay bir daha açığa vuruyor. Şefi belli olan, cinayetten kaçakçılığa kadar her türlü kirli işte parmağı bulunan, soygunculuğa yataklık eden bir gizli örgüt hakkında hiç bir yasal işlemin yapılmıyor oluşunun nedeni bellidir.

Gerçek

FABRİKALARDA BİZ
TARLALARDA BİZİZ
BİZİZ YENİ DÜNYAYI KURAN

TEMİZLİK İŞÇİSİNE AYDA NET ON-ON İKİ BİN LİRAYI ÇOK GÖRENLER SİZE SESLENİYORUZ:

BUYRUN SİZ DE «ÇÖPÇÜ» OLUN!

Ülkemizin en büyük basın tekeli Hürriyet manşet atmış:

ÇÖPÇÜ OLMAK VARMIŞ

1 Ağustos 1979 Çarşamba

Hürriyet

32 - No: 11246 — GÜNLÜK MÜSTAKİL SİYASİ GAZETE — FİYATI: HER GÜN 350 KURUŞ

Kurucusu: SEDAT SİMAVİ (1896-1953)

Çöpçü olmak varmış

Bazı illerde "Temizlik işçileri" valiler kadar aylık alıyor

- Kayseri'de bir temizlik işçisinin brüt maaşı 24.500 lira, valinin ise 28.800 lira tutuyor
- Ankara'da Belediye Başkanı 23 bin lira maaş alırken, belediye işçilerine 22 bin lira veriliyor
- Gaziantep belediye işçileri son sözleşme ile aylıklarını 19 bin liraya yükselttiler

HÜRRİYET HABER AJANSI

TÜRKİYE'nin çeşitli il belediyeleriyle işçiler arasında sürdürülen toplu sözleşmeler sonucu temizlik işçilerinin ücretleri astronomik düzeylere erişirken, bazı yerlerde devletin en yüksek kademedeki temsilcisi olan valilerin aylıklarını bile geçtiği bu alandaki rekoru ise Kayseriil temizlik işçilerinin kırdı saptandı.

Hürriyet Haber Ajansı muhabirlerinin yurt'da-

Sonra da ilâve etmiş, Kayseri'de bir temizlik işçisinin 24500 lira brüt maaş aldığını yazarak. Böylece aklısıra büyük geçim sıkıntısı içinde olan memur ve esnaf ailelerini işçiler aleyhine kışkırtacak. Bir kere işçinin aldığı maaşı neden brüt olarak yazıyorsun? Vergisi, sigortası trak diye kesilince ayda on-on-iki bin lira anca geçer en az altı kişilik bir işçi ailesinin eline. İkincisi temizlik işçilerinin ne kadarı bu parayı alabiliyor. Onu niye yazmıyorsun?

Şimdi siz sayın Hürriyet sahibi, Hürriyetin yazı işleri müdürü, bu haberi yazan muhabiri hepinize bir çift sözümüz var. Madem bu kadar cazip «çöpçülük» buyrun siz de «çöpçü» olun, sizi tutan mı var? Ucuz bir gecekonduda oturabilmek için taa Ümraniye'de, Sarıyer sırtlarında veya Safraköy'de oturabilirsiniz. Sabah erken'de şehrin merkezi yerlerinde görev başında olmak için saat beşte kalkabilirsiniz. Ve şehrin pisliğini temizlemeye başlayabilirsiniz. Burnunuzun direğini kıracak kadar pis kokan çöpleri, kedi ölülerini kaldırabilirsiniz. Belediye sizin sağlığınızı korumak için bir tedbir almaz, düzenli sağlık muayenesinden geçmenize izin vermez, ne iş eldiveniniz vardır, ne başka bir şeyiniz. Ama çöpler arasından hanımların kullanıp ta attığı parmağı delik bir bulaşık eldiveni bulup elinize geçirme imkânı vardır.

Haydi buyrun ayda on bin liraya «çöpçülük» yapma imkânı sizin için açık duruyor. Üstelik siz torpil nasıl olsa bulacağınızdan işe alınmanız garanti.

KUŞADASI FRANSIZ TATİL KÖYÜ İŞÇİLERİ SESLENİYOR:

Burjuvazinin Oyunlarına Gelmeyeceğiz Hakkımızı Alacağız

Kapitalizm geliştikçe, parababaları yeni işyerleri açıyor, buralarda henüz sınıf bilinci kazanmamış işçileri çalıştırarak daha çok kazanıyor. Sendikal mücadele geleneği kazanmamış, işveren oyunlarının baskısından kurtulmamış işçiler, bu tip işyerlerinde sömürü ve soygunun en gaddar biçimlerini yaşıyor. Kuşadası Fransız Tatil Köyü İşçileri de bu sorunlarla karşı karşıya. Bu arada sendikaların da yer yer hantal davranması, işçileri ekonomik-demokratik sorunları karşısında uyanıklığa yöneltmesi, patronların işlerini kolaylaştırıyor. Bazan, DİSK'e bağlı sendika şubelerinin dahi işverenle el altından işbirliği yapması, işçilerin sorunlarını daha da büyütüyor, üzerlerindeki baskıları yoğunlaştırıyor. Ayda yirmi gün çalışan işçilerin eline net 1998 lira geçiyor. Nitekim işçilerden birinin brüt aylık maaş tutarı 6405 lira olduğu halde, ancak 1998 lira alabilmiş. İşveren, her türlü ödemeyi canının istediği gibi yapıyor. Aşağıda, işçilerin toplu sözleşmede belirtilen haklarını dahi alamadıklarını gösteren bir açıklamayı yayınlıyoruz:

Bizler DİSK'e bağlı OLEYİS üyesi işçileriz. İşyeri 5 Mayıs'ta açıldı. 1 Ağustosa kadar sendika yetkilileri işyerimize gelmediler. Sorunlarımız gün geçtikçe büyüyor. Bu yetmiyormuş gibi sendikanın baş temsilcisi ile Burjuvazi ikili oyun içinde. Bizler Fransız tatil Köyü emekçileri olarak sorunlarımızı şöyle sıralıyor ve sendikadan bu sorunlarımıza acilen çözüm getirmesini istiyoruz. Bu konuda sendikaya sonuna kadar destek olacağız.

Sorunlarımız:

a) CHP ağırlıklı hükümet işbaşına geldiğinden bu yana, devalüasyon üzerine devalüasyon yapmış, yine kur ayarlaması adı altında yeni bir devalüasyona gitmiştir. Buna paralel olarak da hayat pahalılığı alabildiğine yükselmiştir. İşte bunun için almış olduğumuz aylık eskiden yetmediği gibi bu dönem hiç tatmin etmemektedir.

Biz anlaşmaya bağlı olarak derhal ek protokolün yapılmasını istiyoruz. Örneğin: Bir işçinin 21 günde almış olduğu para 1999 liradır. Bu pahalılıkta neye yarar?

b) Baş temsilcinin burjuvazi ile işbirliği yapmasından dolayı vakit geçirilmeksizin, sendikanın işyeri temsilcilik seçiminin yapılmasını istiyoruz. Bunu gerçekleştirmek için her türlü mücadeleye gireceğiz.

c) Sendikanın anlaşmada tanınmış olan 2000 lira tutarındaki giyecek parasının verilmesini istiyoruz. Oysa işveren, para yerine elbise veriyor. Burada, işçilerin sırtından büyük para vuruyor. Örneğin Vale bölümünde çalışan bir kişiye 2 tişort, bir ayakkabı, bir pantolon, toplam 1250 lira yapıyor. Geriye kalan 750 lira nerede kalıyor? Bu bölümde 27 kişinin çalıştığı düşünülürse, işçilerin sırtından ne ölçüde yolsuz kazanç sağlandığı görülecektir.

d) Burjuvazinin en önemli taktiklerinden birisi, hâlâ geçerliğini koruyor. İşveren, yaz ve kış, belirli işçi kesimini İsviçre'ye götürüyor, mevsimlik işçi olarak orada çalıştırıyor. Bizler burada hakkımızı almaya kalktığımızda ya da greve gittiğimizde işveren İsviçre'ye götürmeyeceğini söylüyor ve bunun için böyle bir eyleme kalkışılmaması yönünde gözdağı veriyor. Bu gözdağı, bazı arkadaşlarımızı olumsuz etkiliyor. İsviçre'ye giden işçi 700 frank alıyor. Fakat İsviçre'li işçilere 3 bin frank ödeniyor. Yolla da sırtımızdan 2300 frank kazanıyor. Diğer sorunumuz şudur: İşveren, grevi engellemek için yerimize çalıştırılmak üzere yedek işçiler arıyor, bunun hazırlığını yapıyor.

Bütün bu oyunları bozarak, hakkımızı söke söke alacağız.

Yaşasın Fransız Tatil Köyü İşçilerinin Haklı Mücadelesi.

Kurtuluşumuz Sosyalizm Sendikamız DİSK!

Yaşasın Sosyalizm!

M. KIVRAK

Gerçek sahibi: Ali KAR / Sorumlu Müdür: Hamit ÇAYLI
Adres: Başmüsahip Sok. Tan Apt. 10/11, Cağaloğlu - İST.
Baskı: ÇAĞDAŞ OFSET Baskı Tarihi: 6 Ağustos 1979